

Slova

Psí vojáci

Sekery,
po jejichž úderu zvoní les,
a ty ozvěny!
Ozvěny prchající
z jednoho středu jak koně.

Míza
tryská jak slzy, jak
voda toužící
znova scelit své zrcadlo
nad skálou,

která se drobí a mění,
bílá lebka,
pozřena zeleným plevellem.
Po letech
je potkávám na silnici - -

slova vyprahlá a bez jezdců,
neúnavný klapot kopyt.
Zatímco
ze dna tůně životu vládnou
utkvělé hvězdy.